

როგორ მონაწილეობს უცხოელი ინვესტორი კომპანიის შექმნასა და საქმიანობაში

საქართველოს განვითარებისა და კონკურენტუნარიანობის გაზრდის დიდი პოტენციალი აქვს. ამის მიღწევა შესაძლებელია კონკურენტუნარიანობის ზრდის შემაფერხებელი ფაქტორების აღმოფხვრით და განვითარების იმ პერსპექტივების გათვალისწინებით, რომლებიც ქვეყანას გააჩნია. სახელმწიფომ უნდა განახორციელოს ღონისძიებები, რომელიც ხელს შეუწყობს, როგორც დანაზოგების ზრდას, ასევე უცხოური კაპიტალის შემოძინებას. ამასთან, დანაზოგების ზრდისთვის მნიშვნელოვანია, როგორც მაკროეკონომიკური სტაბილურობა, ასევე, გამჭვირვალე და ეფექტიანი მექანიზმები ინვესტიციებისა და დანაზოგების დასაცავად. უცხოური ინვესტიციების მნიშვნელოვანი მოცულობის მიღწევისთვის აუცილებელია ეფექტიანი საინვესტიციო გარემოს ჩამოყალიბება. უცხოური ინვესტიციების შემოძინება განაპირობებს ინვესტიციების ზრდას, ფინანსური რესურსების დივერსიფიკაციას, მათი ვადიანობის ზრდას და ცოდნის და ტექნოლოგიების განვითარებასა და გაფართოებას. შესაბამისად, უცხოური ინვესტიციების მოზიდვა და ხელსაყრელი საინვესტიციო გარემოს უზრუნველყოფა მნიშვნელოვნად გაზრდის ქვეყნის საინვესტიციო მიმზიდველობას.

აღსანიშნავია, რომ გასულ წლებში ინვესტიციების შემოძინებას და ზრდას ხელი შეუწყო ეკონომიკის ლიბერალიზაციისკენ მიმართული ეკონომიკური რეფორმების განხორციელებამ, რომელმაც აღმოფხვრა ბიუროკრატიული ბარიერები, გამარტივდა ლიცენზირებისა და ნებართვების გაცემა, უძრავი ქონების რეგისტრაცია, ასევე გაადვილდა საგადასახადო რეგისტრაცია. სწორედ ამის დასტური იყო ის, რომ მსოფლიო ბანკის ბიზნესის წარმოების ანგარიშის (Doing Business 2014) მიხედვით საქართველო ბოლო წლებში ერთ-ერთ მონიშნულ რეფორმატორ ქვეყნად აღიარეს. ამჟამად ქვეყანას ბიზნესის წარმოების სიმარტივის მაჩვენებლით 185 ქვეყანას შორის მე-8 ადგილი უკავია.¹

მარეგულირებელი გარემოს გაუმჯობესება, ასევე, ასახულია მსოფლიო ბანკის ბიზნესის წარმოების ანგარიშში (Doing Business 2014), რომლის მიხედვითაც, საქართველოს მსოფლიოში ერთ-ერთი საუკეთესო მაჩვენებელი აქვს, თუმცა, ამ კუთხით ქვეყანაში ჯერ კიდევ არსებობს გარკვეული პრობლემები, მაგალითად, გადახდისუუნარობასთან და კრედიტორთა მოთხოვნის დაკმაყოფილებასთან დაკავშირებული საკითხები, რომლებიც გაუმჯობესებას საჭიროებს.

წარმატებული საინვესტიციო საქმიანობის მნიშვნელოვან ფაქტორს წარმოადგენს სახელმწიფოებრივი რეგულირების სამართლებრივი საფუძვლების განვითარება იმ მიმართულებით, რომ სრულყოფილ იქნეს უკვე მოქმედი კანონმდებლობა ინვესტიციების

ხელშეწყობის შესახებ, რათა შესაძლებელი გახდეს ამ კანონმდებლობის საერთაშორისო დონეზე ამოქმედება, სხვა ქვეყნებთან ისეთი ხელშეკრულებების გაფორმება, რომლებიც წახალისებენ ინვესტორებს და უზრუნველყოფენ ინვესტიციების ურთიერთ სავალდებულო დაცვას.

საქართველოში უცხოური ინვესტიციების სამართლებრივი რეგულირება მოიცავს როგორც ნორმატიულ აქტებს, რომლებიც არეგულირებენ უშუალოდ უცხოელი ინვესტორების საქმიანობას, ასევე აქტებს, რომლებითაც რეგლამენტირებულია საინვესტიციო საქმიანობის საერთო სამართლებრივი რეჟიმი და მისი კონკრეტული სამართლებრივი ფორმები. უპირველეს ყოვლისა, აქ უნდა აღინიშნოს 1996 წლის 12 ნოემბერის კანონი (№473) „საინვესტიციო საქმიანობის ხელშეწყობისა და გარანტიების შესახებ“, რომელმაც განსაზღვრა საქართველოს ტერიტორიაზე როგორც უცხოური, ისე ადგილობრივი ინვესტიციების განხორციელების სამართლებრივი საფუძვლები და მათი დაცვის გარანტიები. ამ კანონის მიზანია, დაადგინოს ინვესტიციების ხელშეწყობი სამართლებრივი რეჟიმი და მიმართულია პირობების სტაბილურობის გარანტირებისათვის, ინვესტიციებიდან მიღებულ შემოსავლებსა და მოგებაზე ინვესტორების უფლებების უზრუნველყოფისათვის, ასევე უცხოელი ინვესტორების უფლებებისა და ინტერესების დაცვისათვის.

¹ საქართველოს სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების სტრატეგია საქართველო 2020. <http://napr.gov.ge/source/სტრატეგია/ViewFile.pdf>

კანონის მიხედვით, უცხოელ ინვესტორად ითვლება უცხო ქვეყნის მოქალაქე ან მოქალაქეობის არმქონე პირი, რომელიც მუდმივად არ ცხოვრობს საქართველოს ტერიტორიაზე. აგრეთვე საქართველოს მოქალაქე, რომელიც მუდმივად ცხოვრობს საზღვარგარეთ. ასევე მნიშვნელოვანია, რომ კანონში „საინვესტიციო საქმიანობის ხელშეწყობისა და გარანტიების შესახებ“ მკაფიოდ არის განსაზღვრული უცხოელი ინვესტორის უფლებები და გარანტიები, კერძოდ, საინვესტიციო და სამენარჩემო საქმიანობის განხორციელებისას უცხოელი ინვესტორის უფლებები და გარანტიები არ შეიძლება იყოს იმ უფლებებზე და გარანტიებზე ნაკლები, რომლითაც სარგებლობს საქართველოს ფიზიკური და იურიდიული პირი, გარდა კანონმდებლობით დადგენილი შემთხვევებისა.

უცხოელ ინვესტორებს, გადასახადებისა და სავალდებულო მოსაკრებლების გადახდის შემდეგ, აქვს ინვესტიციებიდან მიღებული მოგების (შემოსავლი) და სხვა ფულადი სახსრების საქართველოს საბანკო დანესებულებაში საბაზრო კურსის კონვერსიისა და საზღვარგარეთ შეუზღუდავი რეპატრაციის უფლება, ასევე, უფლება აქვს საზღვარგარეთ გაიტანოს მის საკუთრებაში არსებული ქონება.¹

„საინვესტიციო საქმიანობის ხელშეწყობისა და გარანტიების შესახებ“ კანონმა დაადგინა ჩამონათვალი, რომლის მიხედვითაც გარკვეული აკრძალვა და შეზღუდვებია დაწესებული, მაგალითად:

ბირთვული, ბაქტერიოლოგიური და ქიმიური იარაღის შექმნა, წარმოება და გავრცელება; ბირთვული, ბაქტერიოლოგიური და ქიმიური იარაღის გამოცდა პოლიგონების მშენებლობაში; უცხო ქვეყნებიდან ბირთვული და ტოქსიკური ნარჩენების ჩამარხვა-გაუვნებლობის მიზნით შემოტანა; ადამიანის კლონირებასთან დაკავშირებულ სამეცნიერო-კვლევითი სამუშაოების ჩატარება; ნარკოტიკული საშუალებების წარმოება; დამაძინებელი ყაყაჩოს, კოკას ბუჩქისა და კანაფის მცენარის კულტივირება; საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებებით აკრძალული საქმიანობა.

გარკვეული შეზღუდვები არის დაწესებული მართვის უფლების მინიჭების გარეშე ინვესტირებაზე, კერძოდ უცხო ქვეყნისა და კერძო ინვესტორებისათვის, საქართველოს ტერიტორიაზე ინვესტირება დასაშვებია:

საქართველოს ტერიტორიულ წყლებში და საზღვაო ნავსადგურების აკვატორიებში საზღვაო-სატრანსპორტო საშუალებების მოძრაობის რეგულირებასთან, მისი უსაფრთხოების უზრუნველყოფასა და კონტროლთან დაკავშირებულ საქმიანობაში; სარკინიგზო ტრანსპორტის სადისპეტჩერო საქმიანობაში; საქართველოს საჰაერო სივრცეში საჰაერო ხომალდების მოძრაობის რეგულირებასთან, ფრენის უსაფრთხოების უზრუნველყოფასა და კონტროლთან დაკავშირებულ საქმიანობაში; საქართველოს პრეზიდენტთან არსებული ეროვნული უშიშროების საბჭოსთან შეთანხმებით, ქვეყნის თავდაცვისუნა-

რიანობის ამალგების მიზნით, სამხედრო-საბრძოლო ტექნიკის წარმოებასა და რეალიზაციაში ახალი სახეობებისა და მოდიფიცირებული იარაღის შექმნასა და გამოცდაში; სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსში; სამშვიდობო დანიშნულებით ბირთვული ენერგიის გამოყენებასთან დაკავშირებულ საქმიანობაში.

ასევე მნიშვნელოვანია კომერციული ორგანიზაციის შექმნის სტადიაზე უცხოური ინვესტიციების მონაწილეობა. 1997 წლის 2 მაისის N690-III (20.03.2013 წლის რედაქცია) საქართველოს კანონი „დაზღვევის შესახებ“ განსაზღვრავს დაზღვევის სფეროში უცხოეთის ფიზიკური და იურიდიული პირების საქმიანობას საქართველოს ტერიტორიაზე, კერძოდ: უცხოელი მოქალაქე, მოქალაქეობის არმქონე პირი, საქართველოს ტერიტორიაზე უცხოური კაპიტალით შექმნილი იურიდიული პირი, უცხოური იურიდიული პირის ფილიალი და წარმომადგენლობა, რომლებიც თავიანთ საქმიანობას ახორციელებენ საქართველოს ტერიტორიაზე, აწარმოებენ დაზღვევას საქართველოს სადაზღვევო ორგანიზაციებში საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად და საქართველოს ტერიტორიაზე დაზღვევის სფეროში აქვთ ყველა ის უფლება და ეკისრებათ ყველა ის ვალდებულება, რაც საქართველოს მოქალაქეებს და იურიდიულ პირებს. ასევე, უცხოელ ფიზიკურ პირს, მოქალაქეობის არმქონე პირს, უცხოურ იურიდიულ პირს (უცხოეთის სადაზღვევო და გადაზღვევის ორგანიზაციების ჩათვლით) უფლება აქვს იყოს საქართველოს დაზღვევის და გადაზღვევის ორგანიზაციების დამფუძნებელი.² სადაზღვევო საქმიანობაზე სახელმწიფო ზედამხედველობას ახორციელებს საქართველოს დაზღვევის სახელმწიფო ზედამხედველობის სამსახური, რომელიც უფლებამოსილია გასცეს და გააუქმოს სადაზღვევო საქმიანობის ლიცენზია.

1996 წლის 23 თებერვლის N121-III (28.10.2015 წლის რედაქცია) საქართველოს კანონით „კომერციული ბანკების საქმიანობის შესახებ“ გათვალისწინებულია საბანკო სფეროში უცხოეთის ბანკის ფილიალზე საბანკო საქმიანობის ლიცენზიის მიღება იმ შემთხვევაში, როდესაც თავად ბანკი უფლებამოსილია სათავო დანესებულების ადგილსამყოფელ ქვეყანაში მოიზიდოს დეპოზიტები და თუ წარმოდგენილი იქნება იმ ქვეყნის შესაბამისი საზედამხედველო ორგანოს თანხმობა საქართველოში ფილიალის (წარმომადგენლობის) გახსნაზე, სადაც აღნიშნული ბანკია რეგისტრირებული.

უცხოური სანდო ბანკის ფილიალზე (წარმომადგენლობაზე) შესაბამისი სახეობის ლიცენზიას გასცემს მხოლოდ შემდეგი დოკუმენტების წარმოდგენის საფუძველზე:³

- დამფუძნებელი ბანკის განცხადება;
- იმ ქვეყნის შესაბამისი საზედამხედველო ორგანოს თანხმობა საქართველოში ფილიალის (წარმომადგენლობის) გახსნაზე, სადაც აღნიშნული ბანკია რეგისტრირებული;

² საქართველოს კანონი „დაზღვევის შესახებ“ თავი I, მუხლი 7. თბილისი 2013 წ.

³ საქართველოს კანონით „კომერციული ბანკების საქმიანობის შესახებ“. მუხლი 4. თბილისი 2015 წ.

¹ საქართველოს კანონი „საინვესტიციო საქმიანობის ხელშეწყობისა და გარანტიების შესახებ“ თავი II, მუხლი 3

დაფუძნებულია, მასობრივი ინფორმაციის ახალი საშუალების ცალკე რეგისტრაცია აუცილებელი არ არის. საწარმოს უფლება აქვს, განახორციელოს ნებისმიერი საქმიანობა, რაც კანონით აკრძალული არ არის. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ კანონის ამ მუხლის პირველი და მესამე პუნქტები სრულიად ზედმეტი და მნიშვნელოვნად მოძველებულია.

აღსანიშნავია, რომ 7-ე მუხლის პირველი პუნქტით დადგენილი რეგისტრაციის მოთხოვნა ეწინააღმდეგებოდა როგორც საქართველოს კონსტიტუციას, ასევე მენარმეთა

- დოკუმენტი, რომლითაც დასტურდება, რომ დამფუძნებელ ბანკს, მინიჭებული რეიტინგის თანახმად, ამ კანონიდან გამომდინარე, ენიჭება უცხოური სანდო ბანკის სტატუსი;

- ფილიალის (წარმომადგენლობის) ადმინისტრატორების დანიშვნის აქტი;

- იმ პირის უფლებამოსილების დამადასტურებელი დოკუმენტი, რომელიც წარადგენს ამ პუნქტით გათვალისწინებულ დოკუმენტებს.

ამევე დროს, უცხოური ბანკის ფილიალზე (წარმომადგენლობაზე) ვრცელდება საქართველოს ეროვნული ბანკის მიერ საქართველოში მოქმედი კომერციული ბანკებისთვის დადგენილი მინიმალური სარეზერვო მოთხოვნები.

1991 წლის 10 აგვისტოს მიღებული საქართველოს კანონის „პრესისა და მასობრივი ინფორმაციის სხვა საშუალებების შესახებ“ (რომელიც ძალადაკარგულად გამოცხდდა 24.06.2004 წ) შესაბამისად, მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებზე მენარმეთა კანონით გათვალისწინებული რეგისტრაციის ზოგადი წესი ვრცელდებოდა, რადგან საქართველოს კანონმდებლობა არ ითვალისწინებდა სპეციალურ სარეგისტრაციო მოთხოვნებს მედიასაშუალებებისთვის. ამ კანონის მე-7 მუხლი თანახმად:

- მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები თავიანთ საქმიანობას ახორციელებენ მხოლოდ რეგისტრაციის შემდეგ;

- რეგისტრაციის წესს განსაზღვრავს საქართველოს კანონი „მენარმეთა შესახებ“;

- თუ მასობრივი ინფორმაციის საშუალება რაიმე მიზეზის გამო არ ფუნქციონირებს ერთი წლის განმავლობაში, აუცილებელია მისი ხელმეორედ რეგისტრაცია;

1994 წელს შეტანილი შესწორებების საფუძველზე, მასობრივი ინფორმაციის საშუალებების მიმართ სრულიად სამართლიანად გავრცელდა „მენარმეთა კანონით“ დადგენილი ზოგადი მოთხოვნები, სახელდობრ: მასობრივი ინფორმაციის საშუალება შეიძლება დარეგისტრირდეს მენარმეთა შესახებ კანონით გათვალისწინებული ერთ-ერთი ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმით. თუ საწარმო უკვე

შესახებ კანონსაც. ინფორმაციის გავრცელებისთვის რაიმე სახელმწიფო ნებართვა ან რეგისტრაცია აუცილებელი არ არის. ფაქტობრივად, საქმე გვექონდა ანონალიურ ნორმასთან, რომელიც ეწინააღმდეგება საერთოდ მენარმეთა კანონის კონცეფციას. ამ კონცეფციის თანახმად, სამენარმეო საქმიანობის დაწყებისას მენარმე გადის რეგისტრაციას, რის შემდეგაც მისი საქმიანობის ცალკეული მიმართულებების რეგისტრაცია სავალდებულო არ არის. გასათვალისწინებელია ისიც, რომ კანონმდებლობა უშუალოდ მასობრივი ინფორმაციის რეგისტრაციაზე პასუხისმგებელ ცალკე ორგანოს არ იცნობს და ამდენად, თუ ვინმე ახალი გაზეთის გამოშვებას აპირებს, ძნელი წარმოსადგენია, სად უნდა მოხდეს გაზეთის დარეგისტრირება. ინფორმაციის გავრცელება და მენარმეობა განსხვავებული ცნებებია. ადამიანს უნდა ჰქონდეს, ყოველგვარი რეგისტრაციების გარეშე, ინფორმაციის თავისუფალი გავრცელების უფლება. თუ ინფორმაციის გავრცელება, მოგების მიღების მიზნით, არაერთჯერად საქმიანობას ანუ მენარმეობას წარმოადგენს, მხოლოდ ამ შემთხვევაში წარმოიშობა მენარმედ დარეგისტრირების აუცილებლობა.

ასეთივე ანონალია წარმოადგენდა ამ მუხლის მე-3 პუნქტი. თუ კანონის თანახმად, სავალდებულო არ არის მასობრივი ინფორმაციის საშუალების ცალკე რეგისტრაცია, არც მისი ხელახალი რეგისტრაცია უნდა იყოს სავალდებულო, იმისდა მიუხედავად, რა ვადით იყო შეწყვეტილი ამ საინფორმაციო საშუალების ფუნქციონირება. საგადასახადო აღრიცხვიანობის საკითხს აწესრიგებს საგადასახადო კანონმდებლობა, რომელსაც უნივერსალური მნიშვნელობა აქვს ნებისმიერი საქმიანობისათვის, მათ შორის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებისთვისაც.

კანონის ეს დებულება ასევე ეწინააღმდეგებოდა ადამიანის უფლებათა ევროპულ კონვენციას, რომლის მეათე მუხლის პირველ პუნქტში მითითებულია: „ყველას აქვს უფლება გამოხატვის თავისუფლებაზე. ეს უფლება მოიცავს ადამიანის თავისუფლებას - ჰქონდეს მოსაზრებანი და მიიღოს და გაავრცელოს ინფორმაცია და იდეები საჯარო ხელისუფლების

ჩარევის გარეშე და საზღვრების მიუხედავად. ეს მუხლი არ შეუშლის ხელს სახელმწიფოებს, მოითხოვონ ლიცენზირება მაუწყებლობის, ტელევიზიისა და კინონარმოებისათვის.“ ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ბექდ-ვითი მედიის გავრცელებისათვის რაიმე შეზღუდვის დანერგვა დაუშვებელია.

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენცია სალიცენზიო მოთხოვნების არსებობას დასაშვებად მიიჩნევს მხოლოდ მაუწყებლობასა და კინონარმოებასთან მიმართებაში. ტელერადიოკომპანიების მიერ მაუწყებლობის განხორციელების საკითხი ბექდვითი მედიისგან განსხვავებულად რეგულირდება. იმის გათვალისწინებით, რომ ტელერადიომაუწყებლობა ბუნებრივად შეზღუდული რესურსის სიხშირული სპექტრის მეშვეობით ხორციელდება, ასეთი საქმიანობის დასაწყებად აუცილებელია სამაუწყებლო ლიცენზიის აღება. სალიცენზიო მოთხოვნები აუცილებელია, ტექნიკური პრობლემების თავიდან ასაცილებლად.

1996 წლის 29 ოქტომბრის 462 - II „საქართველოს საჰაერო კოდექსის“ (06.08.2013 რედაქცია) 7-ე მუხლის მიხედვით განისაზღვრება საავიაციო საშუალებებზე საკუთრების უფლება, კერძოდ საქართველოში საავიაციო საშუალებები შეიძლება იყოს სახელმწიფო, იურიდიული და ფიზიკური პირების (მათ შორის, უცხო სახელმწიფოს) საკუთრება, გარდა საჰაერო ტრასებისა,

სა, ადგილობრივი საჰაერო ხაზებისა, თვითმფრინავების ფრენის მართვის სისტემებისა, საჰაერო მოძრაობის, მართვისა და კონტროლის საშუალებებისა და განსაკუთრებული მნიშვნელობის ასაფრენ-დასაფრენი ზოლებისა, რომლებიც საქართველოში სახელმწიფო საკუთრებაა. განსაკუთრებული მნიშვნელობის ქონების ნუსხას ამტკიცებს საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო.

ხელსაყრელი საინვესტიციო გარემოს შექმნისთვის მთავრობა ყველა ღონეს ხმარობს გააძლიეროს საინვესტიციო საკანონმდებლო ბაზა, შეუქმნას ადგილობრივ და უცხოელ ინვესტორებს ყველა პირობა ქვეყნისთვის მნიშვნელოვანი ეკონომიკური დარგებში ინვესტიციების მოზიდვის, განხორციელებისა და უსაფრთხოების დაცვისთვის. სახელმწიფომ უნდა გადადგას ქმედითი ნაბიჯები არსებული ნაკლოვანებების აღმოსაფხვრელად და გრძელვადიან პერსპექტივაში სტაბილურად მიმზიდველი საინვესტიციო გარემოს შესანარჩუნებლად. აღსანიშნავია, რომ „საქართველოსა და ევროკავშირის შორის ასოცირების შესახებ შეთანხმება“ საქართველოს ინვესტიციების მოზიდვის კუთხით, ახალ შესაძლებლობებს გაუხსნის.

ხათუნა ბარბაკაძე,
ასოცირებული პროფესორი
თსუ ეკონომიკისა და ბიზნესის ფაკულტეტი

გამოყენებული ლიტერატურა

1. საქართველოს კანონი საინვესტიციო საქმიანობის ხელშეწყობისა და გარანტიების შესახებ. 2011 წ;
2. საქართველოს კანონი „დაზღვევის შესახებ“ თბილისი 2013 წ;
3. საქართველოს კანონით „კომერციული ბანკების საქმიანობის შესახებ“. თბილისი 2015 წ;
4. საქართველოს კანონი „პრესისა და მასობრივი ინფორმაციის სხვა საშუალებების შესახებ“. თბილისი 1991 წ;
5. „საქართველოს საჰაერო კოდექსი“. თბილისი 1996 წ;
6. საქართველოს სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების სტრატეგია საქართველო 2020. <http://napr.gov.ge/source/სტრატეგია/ViewFile.pdf>;
7. პავლიაშვილი ს. „ინვესტიციური გარემო და სახელმწიფო ბიუჯეტი“. თბილისი 2011. http://www.for.ge/view.php?for_id=3693&cat=3
8. <http://www.wikipedia.org/>
9. <http://www.nplg.gov.ge/>

ABOUT THE CREATION OF COMPANY AND PARTICIPATION OF INVESTOR IN AN ACTIVITY

Khatuna Barbakadze – Associate Professor
Faculty of Economics and Business, TSU

SUMMARY

Important issue for achievement of successful investment activity is development of legal basis of state regulation in way to improve existing legislation about promotion of investments, in order to make this legislation operative at international level, which will encourage investors and provide mutual mandatory protection of investments.

For favorable investment environment government tries to strengthen legislative framework for investment, creates all conditions for local and foreign investors to attract, implement and secure investments. Government should make steps to eliminate existing insufficiency and to maintain stable and attractive investment environment. It should be mentioned that „Association agreement between Europe and Georgia“ regarding investment attraction will give new opportunities to Georgia.